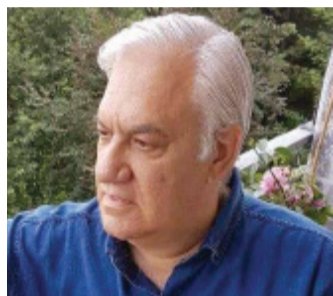

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

Януарските тези на Путин за "Невапигтонски консенсус"

Защо когато хората обмислят собствените си житейски планове и градят стратегии за справяне с връхлетелите ги проблеми и трудности, полагат огромни усилия и действията им са обективни и верни, задаги водят до най-добрите за тях и техните близки резултати? Когато разсъждават за чужди хора, за общество, за държава като цяло, тогава обективността ги изчезва и остава да преобладава конформизмът, т.е. стремежът за приспособяване към силния на деня или към удобното за самия себе си решение. Къде остава здравомислието, обективното и върното, опиращо се на народностни традиции, на уроците на историята и на проверените от практика та процеси и експерименти? И най-важното – защо мнозинството от хората, когато става дума за нещо извън тях и извън техните лични интереси, гласуват доверие в самонакрасивите думи и вярват в самона това, което им се кажда чуят, особено ако е свързано с пари, власт и удоволствия?

Георги ВАЦОВ

или обикновени борчета, пожарникари и физкултурници! Политолозите нарекоха този процес гигантска "демагогия", а знаещите и преподавателите определяха тези "дейци" на прехода като мошеници и лицемери. Началото на края на това болно общество обаче настъпи, когато финансовите и медийни власти на насвета, започнаха да крият маските истината чрез "фейк нюз" и "пост-истини", налагайки като доминантив общуването между хората и превръщайки фалшивите пари, фалшивия морал и фалшивата демокрация в мечта и цел в живота на милиони младихора. Случващото се в САЩ през последните години е крещящото доказателство за тоталната деградация на мощно рекламирания като единствен и правилен в цивилизационно-

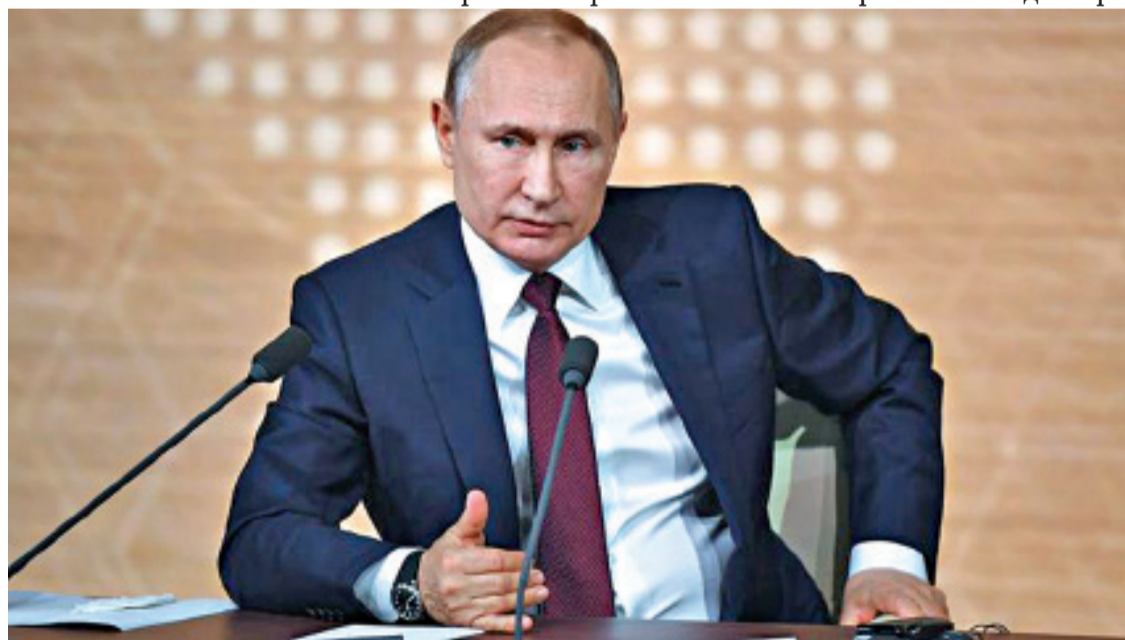
КАК ОБЩИНА ВАРНА РАЗБИРА „ОПТИМИЗАЦИЯТА НА УЧИЛИЩНАТА БАЗА“

На стр. 6

роди "Вашингтонският консенсус", постигнат сединодушното на Международния валутен фонд, Световната банка, Министерството на финансите на

на не реалност съществуващата и грижеща се за населението на съответните държави социално-стическа система. В България той се приложил във видна "Про-

ли, роднини, партийни симпатизанти или срещукомисионни. Ако приватизацията се правиле непрозрачно, ако е съпроводена с постоянни скандали, ако липсва пазарна инфраструктура, ако имущество се продава (или подарява) на съмнителни субекти, трудно ли е още от сега да се разбере, чедългосрочните перспективи на пазарното стопанство съответната икономиката са минирани! Не по повече, създаваните потоци във начин частни субекти сновни интереси, допринасят за отслабване на държавата. Чрез корупция подкопават социалния ред и тези групови интереси и техните лобита овладяват регулиращите механизми и институциите. Според Щиглиц, "Такава приватизация не създава основан нормално пазарно стопанство и ималесно предвидим негативни последици за бъдещето."

Владимир Владимирович Путин - президент на Русия

САЩ, фондация „Херитидж“, института „Брукингс“ и Федералната резервна система за "спасяване" на "обременените от кризи развиващи страни", превърнат в стандартни програма за действия везасадистично разрушава-

грамата Ран-Ът". Но още през 1999г. нобеловият лауреат, американския икономист Джоузеф Стиглиц, на конференция на СБ във Вашингтон заявява, ченее трудно да се раздаде държавно имущество, особено на прияте-

През 1997г., главните икономисти на Световната банка и ЕЦБ правят заключение, че изминалото десетилетие потвърдило нещо: обществото, вт.ч. и икономиката, не търпят вакуум.

На стр. 2

Краят на „Третия път“

Отговорът вероятно следният: с раждането си, следвайки най-силния първосигнален инстинкт за самосъхранение, човекът започва да изпитва страхове – страх от болест, старост и смърт; страх от бедност и загуба на работа; страх от критика; страх от загуба на любовта на близките, на любимия човек, на хората... Тези страхове се коават разсъдка и съзнание и той започва да търси собственото си спасение извън себе си, т.е. "хомо сапиенс" става клиент и жертва на онзи, който му втълпява сължа и измама, чешему реши проблемите и ще го изведе до "обетованата земя"! Така се роди хадоморалите местни "меси", независимо че са бивши посредствени философи, историци и адвокати, чета, га старбайтери, величия и визгание

торазвитиена човешката цивилизация "Третия път" на Бил Клинтън, появил се след "Краят на историята" на Фукуяма! Раждането на бандитския капитализъм

Така през 1989 г. във Вашингтон, окръг Колумбия, се

След като държавата не може и не пожелае да създаде подходящи пазарни институции и без това голямото неравновесие в една нечестна конкуренция, трудови, информационни и финансови пазари, сезасилио щеповече и управленският вакуум беззапълен чрез неофициална институализация. Вместо нормален пазар се появява "бандитски капитализъм".

През април 2011 г. изпълнителният директор на МВФ Доменик Строс-Кан заявява, че "Вашингтонският консенсус" със своите опростени икономически представи рецепти, се е провалил, а през декември 2020 г. Линде Ротшилд и папа Франциск създават Съюза за инклузивен капитализъм. Проф. Клаус Шваб и Световният икономически форум обсъждат въпроса за "разрушаване и обновяване на светачрез велико зануляване" на капитализма.

Вече през 2018 г. рок фелеролия световен мозъчен център "Римски клуб" официално констатира годишния доклад, че "капитализмът се е провалил", а през декември 2020 г. Линде Ротшилд и папа Франциск създават Съюза за инклузивен капитализъм. Проф. Клаус Шваб и Световният икономически форум обсъждат въпроса за "разрушаване и обновяване на светачрез велико зануляване" на капитализма.

И каквото се получава на практика? За световния неолиберализъм САЩ рухването на Берлинската стена и "великата" победа в Студената война се окачаха за пирова победа! Настъпва крах, пълно поражение, много трилионни дългове, паника и незнание как да се прави! Отвсякъде извират инициативи и проекти, приличащи по-скоро на димна завеса, призвани да скрията голямата и обречеността на "изключителните"!

И все още няма възмездие

Десетина години преди "Вашингтонският консенсус" да успее да върли примката си върху народите от социалистическата общност, Дън Сяопин измисли и създаде "китайското чудо", което изцяло започна да изсмуква "соковете" на самозабравилата се неолиберална система, необходимому за превръщането на "поднебесната" в нов икономически колос, застигнал задминала за няколко десетилетия "едноличните" глобални хегемони – Съединените щати! Притова, запазвайки социализма като обществено-икономическа формация, исилатана марксистко-ленинското учение, и ръководната роля на комунистическата партия в милиардното китайско общество! Без шум, без социалистически интернационализъм, без износ на революция, но като пример как безкрайната капиталистическа алчност се превръща във възможност за умните и търпеливите да постигнат собствен грандиозен успех и просперитет!

Влюбеният в себе си нарцис Гorbачовинамирацият

се постоянно опиянение от собствената сила, и не само от това, Елцин, стана халесна плячка на ухаждането и паритена "изключителните". Задачата, създадена от Йосиф Сталин могощасупердържава да се превърне в "бензинова колонка с ядрени ракети", безпълен самозаняколко години със съдействието на узрялата за "перестройка" руска научно-техническа, политическа и творческа интелигенция, в желанието й да се възползва безконтролно и в пълна степен от богатата и финансовите възможности на "щедрия" Запад. Така се появява "Третия път" на Бил Клинтън, водещ към медно полюс на глобален свят

В България, "Вашингтонският консенсус" се появява и е приложен чрез „Програмата Ран-Ът“ (на снимката).

сединкоманден център – финансовите властелини. Нов свят без идеологии, притотално подчиняване на народите и под пълен контрол, съпанданена географските граници и морални ограничения, скомпродорски намествани в страните васали, свързхвалана силатана парите, в преклонение пред силатана властта и стремжът към безусловни първо-сигнални удоволствия. Младите сана върхана "щастие" и емигрират. Възрастните умират от глад, студ и в самота, а някоисесамо убиват, така и неразбрали каквото се случва в иначе смисления им живот! Тъжна и страшна родна картина!

В България тази действителност е вече на над тридесет години! Защо? Как е възможно американските нобеловите лауреати да обявяват нависок глас, че "Вашингтонският консенсус" е измама и капан за народите като нация, а професори, доценти и научни сътрудници в областта на икономиката, политологията и управлението, да се правят, че нищо не се случило и сенту сизъм да се включат в разграбването и разрушаването на страната? Изавсичко готованяма възмездие!

Как е възможно един цял народ, когато по телевизията да му казват, че пенсиите

ОБРАЗЪТ НА

ще се увеличат с 50 лв. само до март 2021 г., а след това променят този срок, защото изборитесана срочени за началото на април с.г., данесеусети, че елементарно инагло "работят", за да гласува за "бащицата", който се "грижи" за своя народ с чужди пари, връщането на които ще е тежко бреме за децата и внуците на същите тези пенсионери. И те, зомбирани, щегласуват, забравяйки, че в шкафта си на същия този "бащица" заличните му нужди се намират милиони в евро и

лично усилие, личния интерес или личните възможности в т.ч. и силата. Цените са „пазарни“, конкуренцията е безмилостна, пазарът диктува живота и човека се подчинява на обстоятелствата, а не обратното. С всеки изминал ден, излишните хора стават все повече. Сключените официални граждански бракове между мъже и жени намаляват, децата се раждат по-малко. Не се създават художествени произведения, увърждаващи върхата на доброто, справедливостта, подтикващи към взаимопомощ, со-

теичествни офицери изгориха кадрите делана своите информатори, но някои, особено на ръководни длъжности в отделите и управленията на ДС, съзнавайки напълно какво "богатство" държат вързестеси, не унищожиха досиетата и дългите години, та и до днес, задкулисно дърпат конциите в държавата. Това е присъдата, изагадката на българския преход – труден, безпринципен, подчуждаващ диктовка, арогантен, неефективен, корупиран, престъпен, бандитски.

И тук стига ме до известния тезис за

ролята на личността в историята

или как подполковника от Първо главно управление на КГБ на СССР Владимир Путин съумя давид това, което хилиядио колонего и над него не проумяха, не видяха, не направиха, не риккуваха и измениха на съвестта си, на Родината, на своя народи на дадена таклетва, съблазнени от лукавството на Мамона!

Израснал сред бикновени-техоранаследвоенния период, преживял смъртоносната блокада на Ленинград, отранните си години Володя Путин разбира, че за да си убедителен и да е уважаван трябва да си силен и на съпатели. И той получава първите си уроци от помъжеството от брапождо на треньора Анатолий Рахлин. За кърмен си звираштата от всеки домиулицана великия престол на градлюбав към Отечеството, юношата Владимир Путин намира най-прекия и достоен път да служи на Родината, вливайки се в редовенанай-предания отрядот защитниците на СССР – задграничноторазузнаване. Естеството на дейността му е такава, че го много бързо придобива аналитични способности, отделяйки главното от второстепенното, правдивото от фалшивото, полезното от показното. Оценявайки неговите потенциални възможности, ръководителите на Външнополитическото разузнаване на КГБ насочват младия юрист към немския език и вражеската подготовка в ГФР. Така бдецията президентна РФ изучава движещите сили на зараждащото се ново "немско чудо", превърнало Федералната република в първа икономическа сила в Европа. Макар и критически настроен по отношение на марксистко-ленинския капиталистическата действителност, младия "боец от тихия фронт" прави първия си глобален извод, че народът на победена Германия живее по-добре от народана победилия Съветски съюз. По-късно, през 90-те години на миналия век, изключителният проф. Анатолий

лидарност със слабите и страдащите, възпитаващи родолюбие и висока нравственост. В същото време, задабъдемобективни и справедливи трябва да кажем, че и при социализма се вършеха много безобразия, най-вече от високата партийна и държавна номенклатура, от обслужващите чиновници, от техните деца и роднини. Един голям замащабитена страната кланот "правоимащи" живееше в друг, паралелен свят на излещества, на материална свърхзадоволеност и всепозволеност. Държавата обслужваше своя висшелит така, както не обслужваха високопоставени западни политически техните семейства. Недоволството от тази крепяща несправедливостна самозабравилата сеноменклатура бе и причината милионната членска маса на БКП да не излезе налицата през сентана 1989 г. в защита на комунистическите идеали.

Дейността, организирана по най-добрия начин в социалистическа България и в Съветския съюз беще бирането на информация. Огромните масиви информация позволяваха на самодасепланира и ръководицялостната дейност в държавата, но и да се следят всички процеси и настроения в обществото и да се приемат необходимите решения. Едни от най-информирани по онова време бяха високопоставените служители на Държавна сигурност. След 10 ноември 1989 г. съвестни-

ключета злато, достатъчни за чувствително увеличение на пенсиите. А отекранителите телевизорите и от радиоапаратите се чуват глашатаи, които на всеки половин час щеповтарят: "Купуването и продаването на гласовесе преследва от закона!" Паноптикум!!!

Загадката на българския преход

Тридесетгодишен неолиберален пазарен капитализъм достатъчен срок, за да сенаправи обективно и професионално сравнение с нези, другите 45 години, за които казваха, че били стигали! Основната и главна разлика е, че Конституцията от 1971 г. гарантираше социалните права на всички български граждани в т.ч. правото на безплатно образование, на безплатно здравеопазване, правото на постоянна трудова заетост, правото на културни здравословен отдих и почивка, правото на съдебна защита, лична безопасност и сигурност, защита на националния суверенитет от външни поглъзновения. В съвременна България Конституцията от 1991 г. не гарантира, а декларира възможността гражданите да се възползват от права, при определени условия. Ролята на държавата във всички области на живота днес минимизирана и приоритетимат

БЪДЕЩЕТО

СобчакценаместипредставителнакомунистаПутинтака,чештощеподадеоставкаоторганитенаКТ"БищенапуснередоветенаКПСС,вжеланиетосиданаправиживотанасвоитесъгражданипо-добърисравнимстозинанемцитеотобединенаГермания.

СимпатиятанаПутинкъмГерманияинемскиянародсе забелязавотговорамунавъпросанапроф.ШвабазаотношениятанаРФсЕС,повремена заседаниетонаСветовнияикономическифорумвДавос,през януари2021г.: "Азличностъмапознатспозициятаизключителниевропейскиполитически деец,бившияканцлерХелмут Кол,койтоказваше,чеакоевропейскатакултураискадасесъхранидабъдеединотцентроветенасветовнатацивилизация вбъдеще,отчитайкивсичките проблемиитенденцииивразвитиетонасветовнатацивилизация,то,разбирасе,ЗападнаЕвропаиРусиятрябвадабъдатзаедно.Трудноечовекданесесъгласистезидуми.Ниесподеляметочногазигледнаточкаипозиция... Тукеважнсамседнонеобходимо еподходътникъмтозидиалогда ечестен.Трябвадасеотървемот фобиитенаминалото,дасеизбавимотсъблазънтадаизползваме за вътрешнополитически цели проблеми,койтовлачимотвековеидагледаме вбъдещето.Ако успеемдабъдемнадтезипроблеми,даотхвърлимтезифобии,то насниочаквабезусловно,позитивенетапвразвитиетонанашиите отношения.

Ниеспомогавизатова,ниеспомогавдасеслучииниеспомогавстремимкъмтова.Нолюбовта еневъзможна,акосамоедната странаеготовазанея.Тятрябва да бъде взаимна".

Това е първият тезис за бъдещия "Невашингтонски консенсус",

койтопрезидентътПутин разви пред европейците в т.ч. и пред българите. Вторият бегласенна срещата му с представителитенарускиичужди медиипрез февруарит.г.Вотговорназададен въпрос,Путин сподели: "Американските лидери иминистрисекълнатвъввярна служба на народидържававърху св.Библия,къдетоеказано,чебракътесъюзмеждумъжаижената.Икаквоизлиза?Тесезаклевати едновременно стованарушават дадена таклетвапредамериканскиянарод!Тукима много противоречия!Итова съвсем не означава,чениетрябвадаследваме техния пример!Всекинарод,кактоивсекичовек,имасвоясобствена съдба!...Всекиможе да осмее или оплюе всяко понятие, но чувството на патриотизъм, на любов към Родината, е сърцевината

на бъдещето. Защото ако не обичаш Отечеството си, ако се отнасяш към него пренебрежително, плюеш на историята си, на своите "старци", които са нашия великоритир, ако унищожаваш техните постижения, то това означава, че невярваме в собственото си бъдеще... Русия има безкраен генетичен код, основан на кръвосмешение, казано по народному. И това е така, защото се основа на запазването на международното и междунационалното единство, уважавайки всеки човек, който живее на тази територия. Така че всеки, който живее тук, трябва да чувства, че това е неговата родина, даже когато той е представител на най-малкия народ. Всичко това може да бъде обединено с една дума - патриотизъм".

Казано от президента Путин със същността на приетата от народите на Русия жизнена "идеология", призовава да се цени и патриотизма, на патриотизма и след това фактите, руският ръководител приважда по разващащи факти: "По оценката на Световната банка, в САЩ през

в катализатор на повсеместни социални сблъсъци, катастрофални икономически диспропорции и невъобразим егоизъм в отношенията между държавите слозунга: "Всеки дасе спасява сам, кой както може!"

Путин постави диагнозата на случващото се споделяйки, че предишният модел, който преобладаваше през последните 30-40 години не подлежи на възстановяване, пандемията ускори тази катастрофа. "Абсолютно ясно, че светът не може да вървня предсиконномика, която работи за просперитет на един милион души или да жезат нар. "златен милиард". Това е деструктивна позиция. Този модел, по определение, е неустойчив. Неотдавнашните събития, в това число имиграционните кризи, са потвърждение на тази констатация". Изаразлика от информационните колоси CNN, BBC или "Ню Йорк таймс", които първо дават оценката си на събитията, а след това фактите, руският ръководител приважда по разващащи факти: "По оценката на Световната банка, в САЩ през

гнозата: "Неписаните правила на "Вашингтонския консенсус" даваха приоритет на ръст на икономиката на основата на неограничено поемане на частен дълг в условията на дерегулация и ниски данъци за богати и корпорациите - резултат, значително се увеличи печалбите на транснационалните компании, които, от една страна, направиха по-богати 1% от населението на земята, а от друга - предизвикаха стагнация на доходите на основната маса хора. Въщото време, глобализацията и търсенето на най-ниската цена на трудове доведе до трешени икономически ръсти моцено подем в развиващите се страни, което позволи на един милиард души да се спасят от бедността". Путин направи извода, че дешните реалности светамного приличат на развитието на събитията през 30-те години на миналия век, завършили с Втората световна война. Главната причина за това състояние на нещата, според руския президент, е "всбъркания социално-икономически механизъм, наложен от транснационалните, и най-вече, дигиталните корпорации, които укрепват своя монополен статут за сметка и в противопоставяне на държавата като институт

2. Човекът трябва да бъде уверен, че той получава и ще получава качествена медицинска помощ, когато е необходимо, че системата на здравеопазване то привсички случаи и повсяко време щемоугарантира достъп до съвременни иновативни медицински услуги.

3. Човекът трябва да бъде уверен, че ще има работа, която щемоусигурява устойчиво и постоянно повишаване на доходите, съответно достоен стандарт на живот.

4. Независимо от доход на семейството, децата трябва да имат възможност да получат достойно образование и да реализират своя потенциал. Само така може да се гарантира най-доброто и перспективно развитие на съвременната икономика. Икономиката е за хората, тя не е средство, а цел."

Тезизите си, оповестени от руския президент, приличат на социализъм, защото тяхното изпълнение е адресирано като задължение на държавата. Това няма нищо общо с "Вашингтонския консенсус", нито с "могъществото" на паразара, нито с сега действащата Конституция в България. Но поне е социализъм. Това е справедливост в действие! Защото всяка система, създадена от хора и предназначена за хора, може да съществува само ако съответстванатезипрости цели, съдържащи смисъл на съществуването на обществото и държавата.

Съграждане на нова епоха

Предложенията от Владимир Путин "Невашингтонски модел" на развитието на обществото фактически окончателно обемисля "Третият път" на Бил Клинтъни проповядвания от новонеолиберален глобализъм от днешните американски демократи. Словото на Путин е предупреждение към всички онези, които все още робуват на подходи и решения, характерни за 90-те години на миналия век, и налага към предложените четири, да добавим една пета цел: "Решавайте проблемите си без използването на сила", защото днес светът е на крачка от "неуправляемата война на всеки против всеки". Авече е и късно за подобен избор. Първо, както казва Путин, "епохата, свързана с опитите да се установи централизиран, еднопопосен свят приключи. Практическите така и незапочна. Подобен монопол по своята същност противоречи на културната и историческа многоликост на нашата цивилизация". Сегатрябва да се градинова епоха - епоха, при която "различните центрове на развитие, със свои собствени самобитни модели, политически системи и обществени институти", мирно дасе конкурират помежду си.

На стр. 4

Влюбеният се бесина рци Горбачов успя да съсипе могъщата супердържава СССР, създадена от Сталин и дая превърне в бензинова колонка с дрениращи ракети. Наснимката: Горбачови Джордж Буш-старши.

Видни геополитически анализатори определиха изказването на руския президент Владимир Путин на сесията на онлайн-форума "Давоският днешен ред за 2021 г." като програмна за развитието на РФ през второто десетилетие на XXI век.

Неможе да не съгласим сподобно определение, защото споделено от Путин е казано въпроси от екзистенциално значение за цялото човечество. Световната пандемия Ковид-19 изостри до крайност неразрешимите десетилетия проблеми, превръщайки ги

2000 г. е имало 3 млн. и 600 хил. души с доход под прагана бедност - 5,5 ам. дол. на ден (по паритет на покупателна способност), а през 2016 г. тази цифра вече е 5 млн. и 600 хил. Подобна е тенденцията сред гражданите в развитите икономики на Европа. Въщото време, в Китай броят на хората с по-ниски доходи от 5,5 ам. дол. на ден (по паритет на покупателна способност) от 1,1 млрд. души през 1990 г. е спаднал на 300 млн. души т.е. почти 4 пъти, а в Русия от 64 млн. през 1999 г. бедните понастоящем са 5 млн. души т.е., спад от 12 пъти". И диа-

за управление".

Икономиката, не като цел, а като средство

В последните години от различни страни и посоки се чуват предупреждения, че краят на капитализма е близък. Има и предложения за "изход" от безизходицата чрез: "зануляване", "перестройка" на капитализма, "инклузивен" капитализъм, "креативен" капитализъм и т.н. Москва, чрез Путин, предлага четири прости и понятни цели за съществуването на всекинародина в сички общества в предстоящата нова епоха:

„1. Всеки човек трябва да живее в комфортна среда. А това включва жилище и достъпна инфраструктура: транспортна, енергетична, комунална, както и екологично благополучие.

ОБРАЗЪТ НА БЪДЕЩЕТО

От стр. 3

Това е и основата на новия "Невашингтонски консенсус". И второ. Историческо време за изграждане на новия консенсус има, защото за последните 15 години Руската федерация успя да постигне своята самодостатъчност, да гарантира на стопроцентна националната си сигурност и правото си на самостоятелни суверенни решения. В тази връзка, според официални открити американски и руски източници в областта на въоръжаването на своята армия с хиперзвуковото оръжие, американската страна изостава от руските си колеги, средно от 8-9 години.

Т.нар., американската аеробалистична ракета с въздушно базиране ARRW, с далечина на полета 925 км и скорост от 20 Маха ще бъде готова за серийно производство към 31.12.2022 г. Нейният руски аналог, балистичната ракета "Кинжал", е на опитно-бойно дежурство в руската армия от декември 2017 г.

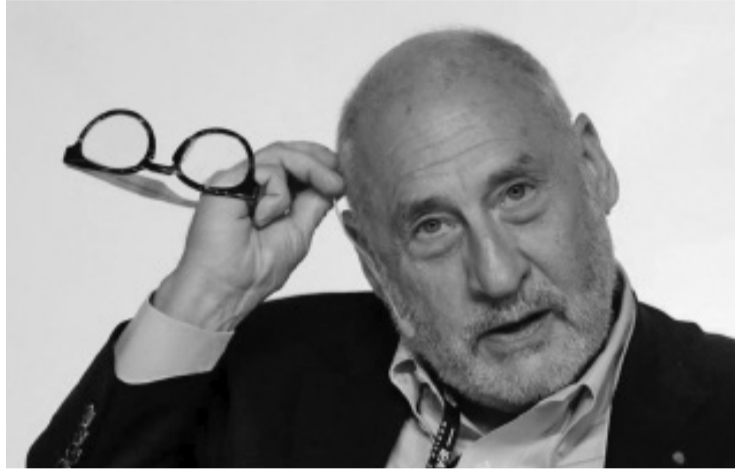
Всеки сегмент на междуконтиненталните хиперзвукови системи, базирани на подводни лодки по американската програма CPSE и предвижда първите резултати да бъдат на народвани през 2028 финансовата година. Нейният аналог, с ракетна наземно базирана хиперзвуков планиращ боеви блок с двигател на ядрена глава "Авангард" е на бойно дежурство от декември 2019 г. В този сегмент, серийното производство на ракетата-носител РС-28 "Сармат", с далечина на полета 1800 км и извеждаща десет боеви блока и литри планираща блока "Авангард", е планирано за 2021 г.

Всеки сегмент на ракетите със среден радиус на действие, американската балистична ракета с наземно базиране LRHW, въоръжена с хиперзвуков управляем маневрираща бойна част със скорост около 5 Маха и далечина на полета 2250 км, се очаква да се появи не по-рано от средата на 2024 г. Руският аналог хиперзвуковата крилатата ракета морско и наземно базирана с маневрираща боеви блок ЗМ22 "Циркон", с далечина на полета 1000 км и скорост 9 Маха, която фактически е неуловима за съвременните перспективни системи на ПРО и ПВО. Тази ракета ще застъпи на бойно дежурство в първата половина на 2022 г.

За днешните поколения българи,

наследници на велики победи тежки поражения, не без значения, как малка, но горда България, ще премине през по-редните преустройства в фор-

миралитесе и новопоявяващи се регионални човешки общности? Как нейната древна държава ще запази своята самообитност, традиции, език и вяра така, че идващата младеж да усилва движението напред нагоре? Без-

Още през 1999 г. Д. Жузев Шиглит, нобелов лауреат за икономика, назовава условията, при които приватизацията не създава условия за нормално пазарно стопанство и има лесно предвидими негативни последствия за бъдещето.

спорно, когато предложенията са намасата, предстои избор. Очакванията най-важният, най-отговорният, най-съдобносният избор, в плел всебесиминало, инастояще, и бъдеще. Инай-естественният, защото изминалите сто години бият бяло дасани научили кое е добро, кое е зло, кое е истинско, кое е измамно, кое е ивръщане назад във времето, кое е и изстрел във Космоса, кой е и приятел брат, кой е и евпилв снагата ни, из смуквайки жизнените ни сокове.

Предстои ни тежък, бурен, но необходим разговор за съдбините на Отечеството!

И избор!

През десетилетията, ние, от "Нова зора"

неотстъпни сме защитавали справедливостта и свободата, правата на православна вяра, съборността и за другата българите, любовта и призиването ни вярно да служим на своето Отечество.

И днес, в тезис сложни и разделни времена, ясно и единогласно заявяваме:

"Подкрепяме нашия брат Владимир Путин в неговата борба за по-добър свят, за равноправни и честни отношения между народите и държавите! Одобряваме постоянния му стремеж да осигури просперитет и участие за обикновените хора, да гарантира светлост, щастие и мир на гражданите, на нашите деца и внуци!"

Темите за Съветския съюз и българо-съветска дружба, за Русия, русофобство и русофилство за нас, българите, за българската политическа класа, за предприемачите и търговците, за военните и дипломатите, винаги са били и ще бъдат емоционални и живи в спомините ни заминало, определящи

нашата битка за място и позиция в настоящето и оптимистични във визията ни за бъдещето. Но, за да бъдем обективни всъжденията си, трябва да помним уроците от миналото, които сателити и стряскащи предиз-

виканите последствия, особено за някои от нас.

Има исторически събития и фактив българо-руските отношения, които не подлежат на обсъждане, поради своето еднозначно значение за съществуването на българската нация, както и такива, които са наш фундаментален принос във формирането на цивилизационния избор на руската нация. Мисията на св. Кирил Методий в Крим през IX век, участието

Доминик Строс Кан, изпълнителен директор на МВФ, заявява през април 2011 г., че, "Вашингтонският консенсус" се провалил със своите опростени икономически предмети рецепти.

на българските свещени служители в покръстването на княз Владимир неговата дружина през 988 г., по поръчението на Константинополския патриархат, преводител на църковнославянски език на свещените книги от книжовни школи в Охрид, Преслави и Гърново, епохалната роля на място в руската история на българина, св. Киприан Чудотворец-Митрополит на Москва и цяла Русия, почитан като църковен обединител на руските земи и др. Именно в не-

зигодни, принай-активното участие на българските книжници и свещеници, се оформя и разширява на север византийската цивилизация, приела за своето духовно учение Христовата православна вяра и определила за своя духовен център Москва-Третият Рим, към която принадлежим и ние. Във времето на отоманското владичество, когато продължението на почти пет века България не съществувала като държава, езикът и вяра та по исконно български те земисе запазват благодарение на руските царе, които изпращат българските манастири и икони, църковна утвар, свещеници, давайки правна българските монаси да събират милостиня по руските земи.

Каквото и да говорят днес

политически и материално мотивирани самозванци, случайно озовали се под светлината на прожекторите, истината е една - спасението и освобождението на работите от отоманския гнет, появата на Третото българско царство на картата на Европа идва с героизма на руските и привлечените от подконтролните на Русия територии воители, предвождани от Царя-Освободител Александър Втори. Всички остана ли приказки за мирно съжителство с османците, заруски имперски интереси и пр. са от лукаво! Същото се отнася и за съдбата на Царство Бълга-

рета национална катастрофа, запазва своите територии и заплаща поносими, разсрочени във времето, репарации. А кога годините на Третото българско царство в Белгия, и Франция, и най-вече Германия, са инвестирани в България проекти, които са съставили тяхна собственост, това Народната република, светските и инвестициите са безвъзмездни, помощта е безкористна, цените на руските суровини са много по-международните, а пазарът на произведената българска продукция в неограничен Съветски съюз е гарантирани субсидиран с 600 млн. долара годишно. България, в годините на членството си в Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ), е смоцна индустрия, сешалонирана преработваща промишленост, с високо ефективно аграрно стопанство и със стандартна животинско по-високото жив съседните Гърция и Турция, за разлика от днешните тежки ирелиза страната ни като член на Европейския съюз (ЕС).

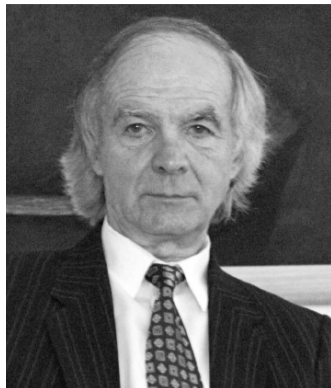
Всичките тези факти от миналото карат редица политически партии и обществени организации да свързват собственото си проспеританес демагогско използване на осталтията на българина по годините, когато благодарение на обратския съветски народ, занасъ бъдещето беше ясно и надеждно, нямаше бедни и богати, децата растяха здрави и жизнерадостни в щастливи и пълноценни и традиционни семейства. Въщото време, всички български политична прехода из ползваха и използват

"руската карта"

или, за да вдигат цената си пред новите властелини на света, като на думи манифестират добрите си отношения с руското ръководство или, напротив, демонстративно крайно арогантно да докажат омразата си към всичко руско. Инай-вече към президента Путин, за да получат своите сребърници от новите си господари.

Луканов, в прегръдка с Горбачов, грозно изхвърляйки Годор Живков, пристана на "Вашингтонския консенсус". Руският посланик в София, заедно с министрите на кабинета, направиха всички възможни да дискредитират министър-председателя Жан Виденов, след успешното му посещение в Москва и установените изключително доверителни отношения с Елцин, през март 1996 г. Първият президент на Русия, след срещата със Виденов, наредина руските имперски политици, начело с Черномирдин, да проведат пов-

СКОПИЕ ПОСЯГА И НА БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

Борис ДАНКОВ

...Всъщност това е два лица изненаданяко го унас. Вече до-толкова смесви кна лисклепто-манските увлечения в съсед-ната държава, четозифактна-далибина правилнякомувпе-чатление. Пък и от давна сани известни домогванията на та-мошните историчари, медиа-висти и фолклористи да "ма-кедонизират" де що има бъл-гарско духовно и културно наследство, което по някакъв начин свързаносминалото на Македония.

Там вече десетилетия на-ред продължаватази "културна ликвидация" навсичко бъл-гарско подпредлог, чесеутвър-жава някаква македонска идентичност. Така е в област-тана "книжествеността", където литературният македонизъм секвестиравсякоименакни-жовники или писател, роден в географските предели на Ма-кедония, независимо от това

• В 135-томното мегаиздание на Република Северна Македония наши народни песни и епос са представени като... "македонски народни умотворения"

на какъв език те творили създа-вал своите художествени произ-ведения - жития, стихове, раз-кази, есета, драми, романи и пр. Независимо дори от него ва-тана национална принадлежност (чрез македонистката измисли-ца "дводомен" писател).

Особено изразителна е оба-четазитенденция в полето на фолклористиката, където още титовистката власт хвърля-ше огромни инвестиции за съ-бираческа дейност и проучва-нена "македонското" фолклор-но наследство. Печално извест-ниса "научните" аргументина скопските учения фолклористи отминалото, скопските готевина гисе стремяха да "докажат", че "Бъл-гарски народни песни" на Бра-тя Миладинови, не са... българ-ски; че "македонските българи" на Веркович всъщност са само македонци (!), че "Български на-родни умотворения" на Кузман Шапкарев са "повече македонски, отколкото български", и т.н.

Битря бвало да се очаква, че днес вече сана дживенитези предразсъдъци и идеологиче-ски шампиотминалото. За съ-жаление по всичко изглежда, че

наследниците на титовисткия режим край Вардара, днешни-те македонски учения специ-алисти, нищо старонеса заб-

на не от давна в Скопие, която се разпространява английският вариант в над 50 страни.

Скандално, че така във то-

стие е една тенденция на поли-тическа манипулация, имаща за цел да обслужим македонист-ките амбици на Скопие. Китев-

Изследвачът Марко Китевски, прекръстило огромна част от автентичния български фолклор в... „македонски народни умотворения“.

равили и нищо ново не сана-учили. Това по непотвърждава и Штом "Македонски народни умотворения" от 135-томната амбициозна поредица, издаде-

ритете научени уважаван фолк-лористка със съставителя на сбор-ника проф. д-р Марко Китевски е приел слекаръка да реализира този сборник, който по съще-

ские авторна по вече от 20 автор-ским монографии и изследвания, над десетки научни публикации върху фолклора.

На стр. 6

ОБРАЗЪТ НА БЪБДЕЩЕТО

торно заседание на Междуп-равителствената комисия за икономическо сътрудничест-во, на което двачас след пъл-ния отказ да се обсъждат бъл-гарските предложения, настъ-пи пълен обрат и се прие всич-ко, предложено от Виденов, вкл. и за статута на газопре-носната мрежа на България. Следосъщественият Чубайс и Дъяченковът рещен преврат в РФ, през юни 1996г., руски-ят посланик в РБ, закогото Ел-цин през март с.г. вече бе дал съгласието той да бъде отзо-ван, поради недопустимана-меса във вътрешните работи на страната - домакин, бена-граден сорден за борбата му със законното българско пра-вительство, а съдбата на Виде-нов бе предрешена и той бе подложен на незаслужени об-винения, унижения и преда-телства... от своите.

По-късно през годините, един български президент, из-паднал в пълна международ-на изолация след избирането си, повинан въвншния мини-стер, безтипичното в таква случаи участие на неговата ад-министрация и МВнР, бе пока-

ненотруския му колега на лич-на, неформална среща, с цел запознаване и установяване навзаимно изгодни, добросъ-седски отношения между два-та православни народа. В ре-зултата на добрата предварителна подготовка, за изненада и на са-мия него, българският държав-ен глава получи чрез руския сиколега поздравител "Жак Шп-рак" последващо покана да по-сети Франция. Наруските ене-ргийни босове бе препоръчано задължително да "съгласуват" с българския висш ръководител стопанската си политика в Бъл-гария. След време, на срещас виден руски държавник неочаквано иза руската страна и в противоречие с правилата, българският прези-дент намести близка до "Генерал-ското движение" дама, в позиция да координира търговско-про-мишлените потоци между двете страни. По-късно, нашият дър-жавен глава обяви "голям шлем венергетиката", който така и не сесъстоя, защото "вдигайки цената си "нашето момче успя да получи обаждане от държав-ния секретар на САЩ и светка-вично започна да учи англий-ски език, за да може да дадесъ-

гласието си за разполагането на чуждоевропейска територия. Стова си дейст-вие, той зачеркна името си от списъка на приятелите, а новото дишни поздравления идоднес от старопрестолна Москва по-лучавате един бивш американски един бивш арменски прези-дент, но не четвъртия участник от рупатаръководители, сфор-мирана от президента Путин, в началото на века.

Когато личният интерес на-деля на държавническото ми-слене, последствията за наро-ди държаваса пагубни и историче-ски!

Всички опити през послед-ните двадесетина години да се мобилизира огромният потен-циал на мнозинството от българи-те за организирана на легална съ-протива

срещу на глата и бездарна русофобия

на новите васали и компра-дори, започват и завършват с получаването на лична изго-да от "дейците" или дообслуж-ванена руската "дълбока държа-ва" и нейните имперски инте-ресив България, прикриванис

монархичния "черносотниче-ски" лозунгиза Велика Русия. И в крайна сметка се оказва, че на българската територия си дават бой руската и американ-ска "дълбоки" държави в свое-то глобално съперничество за влияние.

В тази връзка са интерес-нимислите и разсъждения от първоизточника, президента Владимир Путин, повъпроса за отношението на Русия към бившите близки и по-далеч-ни приятели и единоверци: "... Трябва да се даде възможност на народите сами да се ориенти-рат във въпросите, които пред-ставяват за тях особени инте-рес... Всяка страна е със своята си политическа култура, тра-диции, със своите си възгледи за развитие. Опитите сял по да се копира, са абсолютно безсмис-лени и вредни. Главното е дър-жавата и обществото да са в хармония. Истинска демокра-ция и гражданско общество не възможна да бъдат внесени отвън... Тенемогат да бъдат продуктот дейността на чуж-ди "доброжелатели", даже и при положение, че те, видители, ис-кат всичко да бъде за добро. На

теорията може би е възможно, но ако трябва да бъда честен, става въпрос за оцenen съм сесблъсквали в това особено не вярвам. Ни не виждаме как функ-ционират такива "внесени" от-вън модели на демокрация. Това е просто обвивка, фикция, прак-тически фикция, лишена от де-мократия. Народът там, където се реализира подобна схема, в общенето питат. А съответ-ните ръководители не санищо друто, освен васали. А как то е из-вестно, не васалите, а всичко решава господина.

Така че повтарям: само гражданите навсяка страна, са в правото си да определят къде е техният интерес като общест-во".

Некание, българите, здра-во стъпили на древната си земя, да бъдат мъдри, после-дователни и решителни, кога-то се изправим пред поредния избор и да не мнем в уротите на един изключителен граж-данин на планетата, дълбоко и искрено загрижен за проспе-ритетана обикновените хора. И за бъдещето на света.

Дошло е времето за "Нева-шингтонски консенсус"!

КАК ОБЩИНА ВАРНА РАЗБИРА

Розалина ДИМИТРОВА

Дали несмесвидетелина поредното посегателство на общинската администрация във Варна?! Този път обявената цел е „оптимизация на училищната база“. И като така са хвърлили окона едно от най-старите училища в града – „Св. Иван Рилски“. Училище, което тази година предстои да чества своя 100-годишен юбилей. Училище, което е разположено на булевард „Владимир Варненчик“, срещу МОЛ-Варна ЕАД, и което разполага с 4 декара прекрасен парк. Впрочем, това е единственият парк в региона, като неброим сещестите алеи на старите варненски гробища. Мястото е дарение от семейство Трошеви, на Община Варна. Направено е веднага след покрусата от Междусъюзническата война. Волята на дарителите е да се построи напълно училище на децата от района. И тази воля е спазвана. Теренът е 13 дека, който в плановите на Варненската община днес се води като „свободен терен за строителство на административна сграда...“. Натерена обаче има училищна сграда на 2 етажа, която е ремонтирана и обновена, на която е сменил покрива, поставена е нова програма и ново парно отопление. В училището учат деца от гримски произход, деца от социално слаби семейства,

Прекрасният парк на училище „Св. Иван Рилски“ във Варна.

нова, новы прекитоватор разполагат единствения фанфарен оркестър в град Варна. Инструментите и униформите на оркестъра са закупени след спечелени средства от моите бивши колеги по различни проекти. И вече 10 години оркестърът е носител на „Зелен флаг“ – удивителното, че всяка година той успява да защити признание то за тази висока художестве-

на позиция.

Колегите са работили по Програма „Коменски“, работят и по други национални програми. Училище „Св. Иван Рилски“ е единственото варненско училище, спечелило квоти и участвало на световното ученическо първенство по тенис на маса в Китай, и то при положение, че не разполага със собствен физкултурен са-

лон за тренировки и подготовка. Обучението е целодневно за всички ученици. Дворът, ах, този двор, посвеща вероятност неустоймата стръв за апетита на неситната варненска администрация. Парцелът е разделен на две – обновени спортни площадки със съответните уреди, и парка, за който спомнахме. А той наистина е прекрасен. И не само защото аз го оценявам така, а защото е възстановен и обновен от децата и от

колегите – учители. Не, не мислет е община Варна е дала някакъв средства за това. Не, обходимите средства са набавени от проекти, от волни помощи на дарители и от труда на колегите и учениците.

Могамного да разказвам за това училище, защото то е мое то училище. В него аз съм научил да бъда учител. Само хора, минали през него, знаят какво има предвид – прекрасни колеги, невероятни специали-

Литературният код на македонизма

От стр. 5

Съставителна излязлото края на миналата година 10-то издание „Македонски народни умотворения“. Ползва се огромно признание в своята страна и чужбина (включително в България). Затова наем управител, че се съгласил да участва в този проект.

Привидно сборникът „Македонски народни умотворения“ е съставен строго научно. Посочени са всички извори, откъдето са взети текстовете. Включени са подробни справки за събирачите и редакторите на фолклорните издания. В сборника са избрани 272 „македонски“ песни. Още – „македонски“ приказки, пословици и поговорки, гатанки. Но именно тук е тенденциозността при подбора. Повечето от половината песни са взети от „Български народни песни“ (1861) на братя Ми-

СКОПИЕ ПОСЯГА ИНА

този факт. Всички български издания са анотирани и подчертани. Но само „подчерта“. Докато в предговора към сборника съставителят се пази като дяволот, тамян от българските заглавия и почти навсякъде използва анонимните имена заглавия като „Зборникот“:

В Скопие крият истинското заглавие на емблематичния сборник на братя Миладинови „Български народни песни“, като го издават със заглавие „Зборникот“.

Миладинови „Сборника от български народни умотворения“ (1891-1894) на големия български фолклорист Кузман Шапкарев и на Стефан Веркович. Още – от десетки други сборници... български народни песни. Вярно, че Китевски не е спестил библиографски

никот на Миладиновци, Сборникот на Кузман Шапкарев. Нещо повече – тук и там своя предговор той се е поддал на политически инсинуации.

Несериозни са аргументите на съставителя, че сборникът представлява само „македонски народни умотворения“. Така

Стефан Веркович би публикувал първия по-голям сборник с македонски народни умотворения“ (с. 16). „Зборникот“ на Миладиновци „без съмнение“ бил „най-квалитетната книга с македонски народни песни“, като в него 700 били македонски, а само 76 „бугарски“ (с. 18). „Сборникът (!) от български народни умотворения“ на Кузман Шапкарев бил един „от най-значителните сборници с македонски народни умотворения“ (с. 19). Докато за самотен сборник събирач на фолклор Марко Цепенков Китевски отрежда „ведещо място“ сред всички интелектуалци „от всички краища на етническа Македония“ (с. 19). „Македонски народни умотворения“ съдържаха: „Сборник от македонски български народни песни“ (1895) на Наум Тахов, „Сборникот български народни умотворения“ (1894) на Антон

Попстоилов, „Български народни песни от Македония“ (1924) на Панчо Михайлов и още десетки български сборници...

Нещо повече, в своя труд „Истражуваня на македонскиот фолклор“ (1996) Марко Китевски дава свое обяснение защо сборникът на братя Миладинови е озаглавен „Български народни песни“. Това било така, защото книгата се била появила на бял свят „в началото на македонското възраждане“ (с. 29)

Смехотворно е обаче твърдението, което уважаемият скопски професор споделя в предговора на „Македонски народни умотворения“, че „Македония била вратата, през която християнството било влязло в Европа“ (с. 11) Китевски „доказва“ това, като се позовава на двайцата от „Деянията на апостолите“ в Библията (16-9,

„ОПТИМИЗАЦИЯТА НА УЧИЛИЩНАТА БАЗА“

сти и най-вече хора, с огромни сърца, които полагат неимоверни усилия за ограмотяването и социализирането на децата от ромски семейства.

Ще разкажа само един момент, който ме кара да се гордея, че това е моето училище, че аз съм част от него. Денят 24 май се провежда по редното възбуждащо шествие по случай празника на българската писменост и култура. Децата и учителите от различните училища преминават покрай трибуната. Настроението е приповдигнато, за

българчета, турчета, циганчета, да, нашите деца, са строени и с белитеризки, мажоретките с червени тесуни форми, фанфарният оркестър с неговата по-строга униформа. И дванадесетте Радан Иванова, колежката, възстановила оркестъра, повдига ръката си, децата замлъкват и се чуват маршът „Върви, народе, възродени“ „Военният оркестър веднага замлъква, диригентът отдава чест, инаш така колоната гръна по булеварда. Ведноразглед мигове, когато децата си поемаха дъх и се подготвиха за следва-

Теса гордиот себеси сигурно в този момент, аз осъзнах смисъла на всяка една безсънна нощ, навсеки опънат нерв, навсяко едно изпитание. Струвало си е всичко това, заради щастието, изгряло в очите на децата, когато аз ги видях, заради спонтанните думи на благодарност, на хората, които без да знаят кой сме, оценяваха нашия учителски труд. Оценяваха го най-вече заради децата, в които съзираха новите горди граждани на нашата страна. България.

сигурността на мадаса, калкулирани, нито детска гордост, нито детска обич, които са безценни. Децата от училище „Св. Иван

итакава възможност съществува, това прекрасно училище ще бъде по редния апетитен парцел за по редния, наш човек“ вдала-

Фанфарният оркестър - гордостта на училището.

което допринася в онеия оркестър, който несе уморява да свиривеликия марш, любим на всички българи. „Върви, народе, възродени!“ Свършва започва отново. И на никого не омръзва. Нашите деца, тогава смесени-

щото изпълнение от публиката с чуват гласове: „Свирете деца, свирете, молим ви! Неспирайте!“ А един от тези гласове се отдели високо и звика: „Шапка свалям на вашите учители, поклон“ А чителите на децата греят.

Таса питам какво ще им кажат господата, за които „оптимизацията на училищната база“ не е нищо друго освен удобна форма за преразпределение на един паричник, които едвали са дълбоко премислени. И дори да ни покажат съответните документи, в тях със

Ученици и учители се трудят в двора на ОУ „Св. Иван Рилски“

Рилски „идо ден денешен свирят и се чуват сплотени под звуците на своя фанфарен оркестър и двата училища, заради учителите, които работят сякаш за общинарите? Гътуванедо отдалечено училище? А как ще съумеят да ги задържат в клас, след като те не могат да си позволят да пътуват, защото нямат средства за това? Или защото-

верата. Щом заедна дупка се дават 43 млн. лв., нищо чудно ако училище „Св. Иван Рилски“ бъде съборено и теренът внезапно се окаже на истина, свободно за оперативни цели“. Но какво ли не е виждала Варна? Какво ли предстои да види?

Розалина Димитрова – 15 години учител в ОУ „Св. Иван Рилски“

БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

10) и (16-15), където се съобщава, че до като апостол Павел бил в Триада, насрещаму излязъл македонец, който го помолил да се отбие в страната, за да помогне на македонците. Така той се спрял в град Тиатир в домана божия и живата жена Лидия. В резултат на това много други жители от града се покръстили. По този начин средила първата християнска община в Европа (пактам). Само където Китевски пропуска да съобщи, че пред него апостол Павел се отбил в главния град на Македония - Филипи (или Филипополис?), който бил римска колония (16-12) и чеповремена престоя си по-късно общувал... „високо поставени гъркини“ (17-12), а не със... славяномакедонки. Очевидно ученият фолклорист е платил данък на развихрилата се в Скопие болезненосталгия по бляска-

вотоминало на гръцка Македония. Защо ли?

Каквие са вса пак фактите за „македонските народни умотворения“, които Марко Китевски представя в сборника? Ами доста интересни, дажело бо опитни... В предговора към своя сборник „Народни песни на македонски български“ (1860) Ст. Веркович пояснява каквие са песните, които той е включил в сборника си: „Аз обаче нарекох тези песни български, а не славянски, защото ако днес попитате някой македонски славянин какъв е, веднага ще ви отговори: аз съм българин (болгарин) и езика си наричат български (болгарски), въпреки че всички по-годе грамотни хора наричат себеси славянобългари (славяноболгари)...“ (с. 69). И това го е написал един „сръбски шпионин“!

В предисловието към „Български народни песни“ (1861)

никъдето не се определят като „македонски“ или някакв друг. Константин Миладинов отбелязва, че „седмата от тях част са собрани от восточните сръбни и другите од западните сръбни“ на... България то ва се подразбира от самосебе си. Доспомощствателна сборника Йосиф Щросмайер той пише: „поне колку години български песни, собрани още много време кестоеха, закопани в неизвестност, ако не беше високото Ваше участие...“

На беденият за македонец Кузман Шапкарев своя „Сборникът български народни умотворения“ определя сбраните от него песни от Македония като „простонародна българска поезия“ (с. 11), а сбраните пословици, поговорки, гатанки и игри като „простонародна българска философия“ (с. 12).

В предговора към своите

„Български народни песни от Македония“ (1924) Панчо Михайлов, след като емоционално пита къде е „тоя народ, чийто небосклон е постоянно покрит с облаци мрачни“, отговаря че „това е българският народ, поставен в един божествен земен рай, който от всички сценарици из векове Македония“ (с. 14). Подиркоето с горчивина в сърцето той споделя: „На нас, българите, (в Македония - бел. авт.) е отнето правото да се учим и говорим народния си език, да сенаричаме български...“

Така че сборникът „Македонски народни умотворения“ от 135-томната поредица „Македонска книжевност“ битрява лоданоси заглавието „Български македонски народни умотворения“ или: „Български македонски народни умотворения“. В противен случай е налице една интелектуална кражба от

нашите съседи в Скопие - още едно посегателство върху българското културно-историческо наследство.

... Поради тази и други подобни причини, не е изключено вратата към Европа на нашите съседи от бившата Югославска република Македония, още дълги години да остане затворена (или притворена). Повсякавероятност това може да се случата, до като управниците и учениците, медиите в Скопие, не надживеят своите коминтерновски стереотипи от миналото. До като не бъдат преодолените идеологическите табу на титовизма и истините не започнат да сеназовават системните имена. Най-сетне - до като българите там не си възвратят правото да се учат и говорят на родния си език, да се чувстват българи. В края на краищата живеем в XXI век, а не в някое друго време - на Александър Македонски или някой друг пълководец-диктатор...

„НОВИЯТ СВЯТ“ НА ИЗВРАЩЕНЦИТЕ КАТО

Олга Четверикова

Продължение от бр. 7

Тософията се превърнала в огромна „яма“ в областта на културата, чрез която знанията на древния свят и Изтока се предавали на съвременната западна цивилизация, която породила множество окултни движения и секти, подготвили масовия взрив на окултизма във втората половина на ХХ век. В тези условия се извършва новата оценка на мъжеложството, повлияна от опитите да бъдат представени като „естественост“ и „естественост“.

Макар защитниците на извращенците да не постигнали своето, общото отношение към него се смекчило: ако по-рано то се разглеждаше като нравствен порок, който бивал наказван, сега то преминало в категорията на психическите заболявания, които трябва да бъдат лекувани. През 1869 г. занегибилно мислен нов термин – „хомосексуализъм“ а през 1886 г. психиатърът Рихард Крафт Ебин го характеризирал като „дегенеративно заболяване“, което било прието и преобладавало в психиатрията до средата на ХХ век. Новият статус на хомосексуализма позволил на неговите последователи да се представят за жертви и да се оградят от агресията на обществото (не бива да се съждаме болните, трябва да им съчувстваме).

Въпреки това, все по-широко разпространение на хомосексуализма сред висшето общество на западното общество, особено сред интелектуалните и културните елити, доведе до това, че сексолозите и психолозите, занимаващи се с изучаване на сексуалните аномалии, започнали да опитват да реабилитират носителите на този порок. Значителен принос в това имал Сигизмунд Шломо Фройд, член на еврейската масонска ложа „Б'ней Б'рит“, благодарение на която била популяризирана в световен мащаб неговата Геория на психоанализата.

Известно е, че Фройд не просто е имал влечение към практическата магия и окултизма, той всъщност създаде своя собствена масонска ордена, с тайнибирки и собствена езика.

Огромно влияние върху неговите възгледи оказали такива деятели като „най-големият

юдейски пророци“, кабалиста Адолф Йелинек, и доктор Вилхелм Флис, който развил идеята за концепцията за бисексуалността, която провъзгласил за „властни на двасичко живо“.

Както пишат и изследователите на фройдизма, той представлява научна, а религиозна система, „выпльщение на юдейската мистика“, „психологическо изследване на Стария завет“, така ченена празно Фройд бил наричан „светски равин“. Фройд активно критикувал възприемането на хо-

Гилбърт Бейкър

мосексуализма като резултат от дегенерация и го представил като форма на психосексуална ориентация, зависеща от „избор на обект“, който се осъществява в съответствие със собствения образ.

Особено ценни за последвалата декриминализация на хомосексуализма били неговите заключения, че „всички хора са способни на избор на обект от своя поли и извършват този избор в своята несъзнавана“, и че психоанализата позволява в всеки годасепрояви „елемента на хомосексуален избор на обект“.

Друг защитник на извращенците станал членът на Фабианското общество, големият почитател на Бърнард Шоу, главата на евгеническия институт „Галтън“ и председател на Световната лига за сексуални реформи Хавлок Елис, женен за суфражетката и лесбийка Едит Елис. В своите трудове („Сексуалната инверсия“, „Изследване на психология на пола“) той отхвърлял представата за хомосексуалните като за изроди, представяйки ги като нормални хора, отличаващи се от другите само по своите сексуални предпочитания. С радикалността на своите възгледи той предсказал бъдещата „сексуална революция“.

„Ню Ейдж“ даванай-развитата религиозна обосновка на хомосексуализма, предлагайки своя път към спасението на човека. Но прикривайки духовния смисъл на своята програма, това движение взимана върхунение, „научната“ джендър реторика, задава недриширо-

ксовите идеи в образователната система.

Болестта става норма

Решаващите промени в духовния живот на западното общество стават вече през втората половина на ХХ век, което е свързано със започващата в Америка „сексуална и културна революция“, обявила открита война на всички традиционни ценности, норми и устои. Това същото така съпада с новата, вече по-мощна и гланана окултизма, представенот

движението „Ню Ейдж“, приемник на предишните езотерични учения и претендиращо за създаването на последната световна синтетична религия, призвана да замени християнството.

Неговото начало било положено от Елис Бейли, продължител на делото на Елена Блаватска, която става пророк на „Новата ера“ – ерата на Водолея или на „новия световен ред“. С разяснението на идеите и прокарването им в широките слоеве на интелегенцията се занимавала Мерилин Фъргюсън, автор на програмната книга „Заговорът на Водолея“, издигаща нова културна парадигма, която представлява съвременна религия на човекобожие.

Целта на „Ню Ейдж“ е тотално изменение на световния порядък чрез духовно преустройство на човека до достигане на състояние на „божественост“ и „свещеност“, което да го направи способен да управлява света. Именно това учение даванай-развитото религиозна обосноваване на хомосексуализма, предлагайки своя път към спасението на човека.

„Ню Ейдж“ изцяло възпроизвежда кабалистичното учение за първия човек като богоподобен духовен андрогин, чиято цялост се разпада на две половини в резултат на материалната цивилизация. По този начин полът се явява ущърбно ограничаване, разделяне, привеждащо човека към смърт и тление. За да се спаси, човекът трябва да се върне към предишното духовно състояние на цялост и да се съедини с божеството. Търсенето на тази цялост трябва да

започне още в този живот. И понеже съединявайки се с Ева в брака, Адам не може да се съедини с нея действително в едно цяло, той оставане непълноценен мъж, а тя – непълноценна жена.

Т.е., докато мъжът и сестриката мъжественост, той не може да постигне хармония, така както жената, стремяща се към женственост. Затова и божественото установяване на брака им се явява не навистно. За възстановяване на андрогинното единство мъжът трябва да събере в себе си женски начала, а жената – мъжки. Тази цялост, както учи „Ню Ейдж“, се възсътдава чрез излизане от пределана рождение пол, което се постига чрез хомосексуални и лесбийски връзки.

Това е и нюейджката

„теология на възстановяването“:

за да се върнем в състоянието на първосъздадения хармоничен безсмъртен андрогин, е необходимо да станем мъже жени чрез хомосексуализъм и лесбийство. Нещо повече, андрогинизацията води до раждането на някаква ангелоподобен вид, тази седмара са на Блаватска, която щесъстои само от духове. Затова за „пророците“ на „Ню Ейдж“ хермафродитът е единствената норма и негов символ се явява неразривното сливане на противоположностите – Ин-Ян. А разделението на полове е аномалия в всичко, свързано със семейството, създаващо на това варшавски културни гра-

Мишел Фуко

ничения за себе изразяването на човека, трябва да бъде премахнато.

По този начин хомосексуализмът в трактовката на „Ню Ейдж“ не е просто предизвикателство към съвременното общество и неговия морал, той е подготовка към провъзгласяването на лагането на „религия на содомизма“, която в качеството си на нова икуменическа религия на Третото хилядолетие, следва да замени християнството.

„Ню Ейдж“ обявява смърт-

ния грях за висша, божествена, възстановяваща любов, но това за човека за винаги сезатваря път към истинно спасение.

Съдбата на содомита е страшна – отказва от полатай се отказва от дадения му от Бога дял, съгласява се на автотрасмърт. Неговата душа, оставена от ангелите, претърпява духовна мутация и тръгва вече

по програмата на сатаната.

Скривайки истината и духовния смисъл на своята програма, „Ню Ейдж“ използва възможностите на набиращи по онова време силата на новонаправления социологията и психологията, обличащи техните идеи във формата на научни концепции и теории, напълно отговарящи съответно на духа на времето. Сред тях най-голямо значение имала разработената в края на 60-те години от американската психология джендър-концепция, формулирана за първи път от сексолога Джон Мани, специализиран в изучаването на интерсексуалността и транссексуалността.

Именно той въвежда понятията „джендър“ и „джендърна роля“ като означения за „социалния пол“ на човека, разбираемо като социално определена идентичност, която той отличава от „биологичния пол“, даден на човекот природата.

Скоротези понятията започват да се използват широко от социолози и психолози и стават крайно разпространени в средите на феминисткото движение, което, борейки се против властта на мъжете, изместило своя анализ от критикана „биологическата“ към критикана „социалната“ идентичност.

Това позволява да се разгледа не само полова чекаточисто социално явление, зависещо от природата, а от възпитанието. В резултат, в новата конструкция „джендър“ става ключова концепция.

Голям принос в нейното развитие има френският философ Мишел Фуко, апологет на гръцката педерастия, представяна от него като истинска любов. В условията на „културна революция“, опирайки се на мощна научно-религиозна фундаментална радикална настроените извращенци започват политическа борба за признаване на хомосексуализма за нормален, алтернативен начин на живот.

Създаденият с тази цел в САЩ „Фронт за освобождение на гейовете“ въвежда новосоциално понятие – „лесбийки, гейове, бисексуални, транссексуални“ (ЛГБТ), заотличаването им като

ВСЕМИРНА СОДОМСКА АНТИЦЪРКВА

носител на особено самосъзнание и нова субкултура.

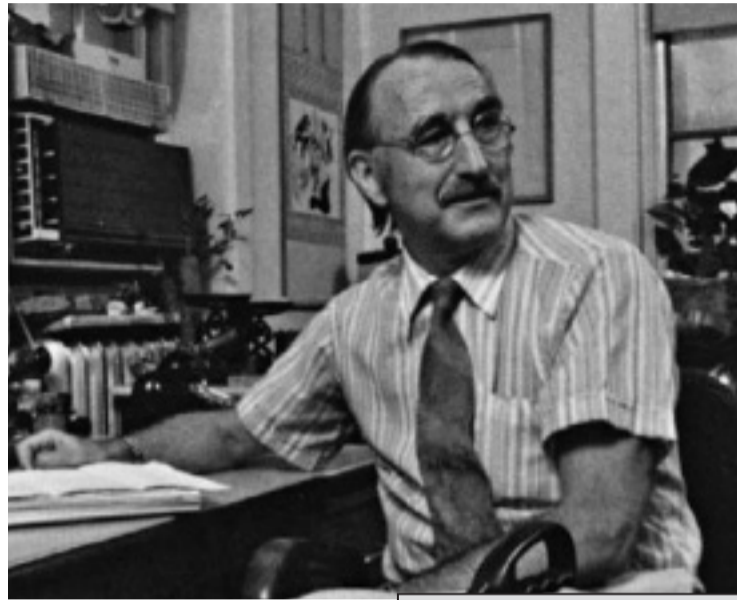
През 1969 г. избухналит. нар. Стоунуолски бунтове и сложили началото на въстание на вечесплотеното ЛГБТ общество. В САЩ и други страни от Запада се формират многобройни организации, които, позовавайки се на правотосина, „различност“ и използвайки като основно политическо средство натиска на ежегодните „гей паради“ (gay pride), преминават под лозунги за защита на „човешките права“ в пълномасщабно настъпление. Разработеният за гей парада от американския художник активист Гилбърт Бейкър флаг с цветовете на дъгата, се превръща в символ на движението. Фактически той възпроизвежда един от символите на „Ню Ейдж“: с помощта на дъгата там се обозначава мост между индивидуалната човешка душа и всеобщият свръхразум, т.е. Луцифер.

Основното, което ЛГБТ се сдобива в резултат – това е коренното изменение в отношението на обществото към хомосексуализма. В американската социология и психология спреди да го разглеждат като патология или отклонение и започнали да го определят като една от формите на „сексуална ориентация“, наред с хетеросексуалната и бисексуалната.

За дискредитацията тези, които критикували или просто не приемали тази аномалия, американският психиатър Джордж Уайнбург въвежда през 1972 г. понятието „хомофобия“, означаващо „ирационални страхове“. Фактически той повторил Джереми Бентам, според когото осмислената нравствена позиция също се оценява така, като „ирационален религиозен страх“.

Накрая, когато почвата била подготвена, през 1973 г., под влиянието на чисто политически фактори, свързани със заплахата от организиран безпорядък, Американската психиатрична асоциация (АПА), въпреки научния медицински подход, престанала да отнася хомосексуализма към психическите заболявания и въпросът спрял да се обсъжда на научни конференции и симпозиуми. Тази диагноза била призната за „дискриминираща“, а на дискриминация били подлагани

визакрайна задача, снемането на знака на патология или девиация от хомосексуалността във всички национални държави, което и случва през 90-те години. Паралелно с това процеса напрема хванена наказанието за мъжеложество, което в момента се преследва само в някои страни

Джон Мани

вечетези, които искали да се избавят от порока.

Основния си пробив ЛГБТ обществото извършило в западна Съветския съюз и риването на двуполусния свят, когато

западната концепция за „правата на човека“

се утвърждава като единствено възможна ценностна система. На 7 май 1979 г. ориентира се по АПА и подложена на най-силен натиск, и Световната здравна организация изключва хомосексуализма от списъка на заболяванията. Този ден сега се отбелязва от ЛГБТ обществото като Международен ден за борба с хомофобията.

Потози начин извърщането бива легитимирано и започва да се разглежда като един от вариантите на физиологична и морална норма, т.е. като алтернативен начин на живот. Шлюзове са отворени и патологичното явление започва да се утвърждава на Запад с невероятна скорост.

ЛГБТ обществото си поста-

на Африка и Азия. В Русия съответната наказателна статия е отменена през 1993 година.

Куиър революция: от равенство на половете към тяхната отмяна

Наред с това, 80-те и началото на 90-те години са означени със сериозни промени в трев рамките на содомитското общество, в което се проявяват двете ченения. Едното обединява гейовете и лесбийките, признаващи мъжкия и женския пол, но имащ и гърпимост към техния избор, докато другото категорично отхвърля самия принцип на различаване на полове и хетеросексуалността като такава.

И ако първото представлява т.нар. „уличен хомосексуализъм“ и постига определени юридически и социални резултати, то второто доминира в интелектуалните и университетските кръгове и съставлява най-активното научно-окултно ядро, което разработва далечна стратегия за разрушаване на естествения порядък на нещата чрез уни-

щожаване на различията между половете.

Укрепването на второто ченение става вследствие активизирането на женския хомосексуализъм, който се съединява с широкото феминистко движение и съставяйки неговия идеен гръбнак, го направлява в нужното русло. Именно феминистките лесбийки създават т.нар. куиър ченение (от думата queer – странен, обратен), което става основана нова интерпретация на понятието „джендър“.

След това започва да се употребява не само за описание на содомити, но и за други „идентичности“, които не съвместват в рамките на традиционната джендърна дихотомия.

Потакъв начин понятието „куиър“ отбелязва прехода от феминистката теория за хомосексуалността към джендър теорията, която говори за различните типове „джендърна идентичност“. Истинска основателка на „куиър“ теорията става Джудит Бътлър (страда „Джендърно безпокойство“, 1990), която дава революционно определение на концепцията за „джендър“, като изцяло крити-

в зависимост от този джендър, който човекът си присвоява. Новата същност може да се изрази понятието „множество куиъри“, сътворждаването на което се провъзгласява изчезване на разликата между мъжки и женски поли свързаните с тях категории.

Сега се утвърждава

„мултисексуалност“,

която характеризира хомосексуалисти, и андрогини, и бисексуални, и хермафродити, и транзитивни, и хетеросексуални, като при това е възможно покойно преминаване от една към друга разновидност. Както учи Джудит Бътлър, човек не се определя от дадената му природа, а се структурира или формира, „половото поведение не е заложено в нашето дълбоко, „аз“, то се ражда от опита, от нашите отношения с другите, под влиянието на сложни психически механизми“.

Потакъв начин новата „джендър“ концепция, станала плод на куиър теорията, се бори за пълно смесване на полове и за неутрално определение на пола, съответстващо на средния род, то „(на англ. „It“). При такъв подход, обявява всички

Джудит Бътлър

куиър теорията, полово идентичност“.

Разделяйки окончателно понятията, биологичен пол и „социален пол“ (джендър), тя заявява, че второто съвършено не зависи от първото, всичко се определя изключително от свободния избор на човека,

ки проявление, свързани с биологическите различия между мъжа и жената, занаяк в амитология, хетеросексуалността става просто една от възможните форми на поведение.

Следва

Уважаеми читатели,

Продължава абонаментната кампания за презновата 2021 г. Ако „Нова Зора“ е достойна за подкрепа и направление! Останане изпълнена задача за 1000 годишния абонамент. А фронтът, повече от всякога, се нуждае от убедителна защита. Несамозащотогодината е особено важна, с избор за парламенти за президент, а защото за да пребъде България, никой не бива да остане безучастен в битката на ис-

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини

тината с лъжата.

Разпространението на вестника, поне независимо от причини, продължава да бъде ограничено. Абонаментът е все още най-сигурният начин, чедухътна „Зора“ не може да бъде словени и не остава на своя пост.

Във всяка пощенска

станция, до 15-о число на всеки месец, може да осъществите вашата подкрепа за каузата са абонамент от първо число за следващия месец, тримесечие, полугодие или до края на годината.

Каталожният номер на „Нова Зора“ е 311.

Абонаментът за един

месец съобразно броя на вторниците в него. Цената на един брой продължава да бъде 1 лв.

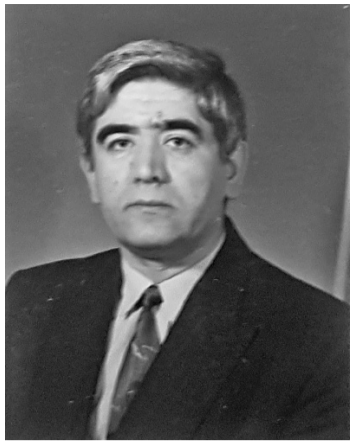
Всеки вторник чаквайте „Нова Зора“. Търсете го и го разпространявайте.

Може да се абонирате и в офиситена ДОБИПРЕС. Редакцията на вестника има договорни отношения с тази

фирма.

Същото може да направите и чрез пощенски запис за избрания от вас срок на адрес: София 1377, ул. „Пиротска“ 3, за Минчо Мънчев Минчев. Особено важно да бъде изписан адреса и името на получателя, както и телефон за обратна връзка.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02985 2305; 02985 2307, както и на мобилни телефони: 0879 140 122 и 0894 66 49 00.

Петко ПЕТКОВ

Ако, пътувайки из България, върху вас сестова рят камъни или савови чрепчат пътя, то вас дължиненакалпавостроителствои(не)поддържанетонапътищата,откритигържественот „ПремьераСтъпче“Причината са обилнитевалежиинаследството от тоталитаризма,когатоБойко Борисовесаботиралкомунистите,членувайкивБКП.Дане говоримзаедногодишнотоуправлениенаОрешарски,илиза периоданаслужебнотоправлениенапрезидентаРадев,с коитоБорисовцесеоправдавадо свършеканасветаилинамандата.Акопъкмесециследоткриванетонатретиятъчнасофийскотометрополитенасенадигнат,виновнисаводитенапридоплатаПерловскарека.Може давипаднеиледнаглавата,докатокрачителидеалнияцентър наСофия,нощевикажат,чевинатаенасобствениканастрада,коятоекултурнаценност. По-добресиотваряйтеочитена четириинестъпвайтепотротора под такива сгради.

Наскоросенапуканастилката на„Лъвовост“,ноигамСофийскаобщинаикметицатаФандъкованяматникаквавина.Както нямативиназаубитотоотток 16годишномоче,пресяклобулевардапопешоднатапътека, бездапредвиди,чеединоголен кабелстърчиотуличнаташакта,адругатамучастезавързана съссвинскиопашкизаметалния параван.Следпридневно,разследване„отСофийскаобщинаобявиха за виновни кметството на район„Триядица“,електрорапределителното дружествоЧЕЗ иръководствотонаболница,СветиИванРилски“,вчийтодвор сенамирапавилионът,получил разрешениеизавключванекъм мрежата срещу хвърчаща служба на бележка.На18февруари научихме,чеархитектътна район„Триядица“еподалоставка, въпреки чекогато ебилаподписана въпросната хвърчаща бележка, той е отсъствал от града. Очевидно фалшификатът е бил издаден от друг. Нодума данеставадасетърсиотговорностоткметанаСофияФандъковаилиотпремиераБорисов, тъйкато теса от ръководството на партията-ръководителка ГЕРБ.Иемноговероятно по времеприинцидентас16-годишното момче,Борисовдаеправел

предизборниобиколкиизстраната:сджипилисправителствения хеликоптер,всета!Какдастоив МС,когато поднеговитепрозорцискандират„Оставка“Аконякоймунаемкнезавина,тойведнагащеизредитираалманахана „успехите“направлениеството: милионите,които едалзаподпомаганенабизнеса,50-телева запенсионерите,паритезаремонт на манастири и църкви иувеличенитезаплата надържавните служители.Включителноназаетитевсферитенаобразованието,здравеопазването,отбранатаи сигурността.Самонегопитайтеза дълговетенадържавата,защото щеизригне,че България еснай-ниския външен дългкато процентот БВПвЕС.

дистъмнения за зависимоститот ДПС.Въпреки това,него оставиха да гледува, азатезипарламентарни изборидоримуповериха даредипартийнителисти.На другакалинка,вицепремиераи министърнатуризма Марияна Николова,пъквъзложихаорганизиранетоипровежданетона „честни избори“,кактоидаозначаватова в гербавия политически лексикон.Очевидно ина тези изборицесепрактикуват нар. „изборен туризъм“Итов условията на пандемия,коятогузатихва, ту припламваотново.Ако вЕвропазатегнат мерките срещу корона епидемията,уна си гиразхлабват.И обратното.Например председателично Борисовизтълкува както дяволът чете Еван-

миертъсмята, чена 1 март ресторантите трябва да бъдат отворени, „за дължително“?Кой какво обстоятелство го задължава?Ами ако броят на новозаразените и починалите скочи рязко?Ако пак излезем на световния връх по заболеваемост и смъртност на 100000 души?Тук отНОЩисамият Борисов ще възразят,че очакват да се прояви ефектът от приложените вече ваксини.Дори ще оправдаят закъснението при ваксинирането на населението, че у нас се пазят дозизавторотубождане,докато другите страни ваксинират всички с първата доза, а за втората ще почакаат.Обаче коментарът на Йозай Пендир в вестник „Милиет“ (16.02.2021),

синираните в Сърбия,която не е член на ЕС, е близо 14 пъти по-голям от този в европейска България?Защо Унгария използва вируска, и китайска ваксина?Но, неприятните въпроси те гърва предстоят.Защото, според „Спутник Интернетънъл“, в два района на Швеция, Сърмланди Гявлеборг, временно са спрели прилагането на ваксината на Oxford/AstraZeneca: – заради неприятни странични ефекти, проявени при 100 от 400 ваксинирани са мозаеиден. Аот Pfizer/BioNTech предупредиха, че едно африканският грип може да намали защитните свойства на техния продукт. Очевидно си правят стата да предложат срещу оцеляващия подобен вариант на ваксината. На този фон обявеното като „за дължително“ отваряне на ресторантите в България от 1 март е истинска и гранаруска рулетка.

Приликите между моделите на управление на Борисови Ердоганна право избождат очите! Моделът, по който Ердоган управлява икономиката и кризата с коронавируса Турция бешеквалифициранот професор Коркут Боратав, като модел „Аллах Керим“ (модел „Богемилостив“ б.р.). Според него всеки ход, насочен към икономическия растеж, ще предизвика валутна криза („Джумхуриет“/13.02.2021). Според него всеки ход, насочен към стимулиране на икономическия растеж, цената на ридопълнително турската икономика и ще предизвика валутна криза. Защото единственият значим източник на чужда валута са преводите и инвестициите от чужбина. „Ако кой да бол пари откъде, ще ви кажем, иху!“ Ако не дойдат, тогава Аллах Керим!“, завършва професор Боратав („Джумхуриет“/13.02.2021).

Акак данаречем модела, по който Борисов управлява България в продължение на 11 години? Управление от джипа или отвъздуха? Когато здравеопазването бешеповверено на финансиста Кирил Ананиев, той използваше изрече, „Не дай си, боже!“ Т.е., залагаше всичкото на Началника отгоре. Днес, когато министърна здравеопазването е професор Костадин Ангелов, съдейки по продължаващата хаос ваксинацията и приема в болниците, трябва да изкажем съчувствия на общопрактикуващите лекари, които едва на 18 февруари получиха указания от министерството за ваксиниране и хроничните болести. А те щепонесат бремето на масовата ваксинация, като между другото изпълняват и другите си задължения. Иестествено, ще бъдат пленници на невярватната бумашина, която МЗ изиска от тях да попълват. Истински модел „Пази, Боже!“ Изамедиците, и за пациентите...

„Най-майсторското“ управление на Борисов

МОДЕЛЪТ „ПАЗИ БОЖЕ!“

Ако не вярвате, вижте как военаписал вестник „Труд“ на 16 февруари: „България е втора по ръстна икономиката в ЕС!“ Тидавидиш! Борисов ще ви каже, че сме при-

гелието, масовите разходки на столицани по Витошка и до моговетекато проявява оптимизъм и доверие в управлението. Същото бимогъл да каже и залесничей-

разкрива колко не състоятелно е това оправдание и колко сме изостанали от другите страни в света. Доказва го следната таблица:

Страна	Население	Прилагани ваксини	Процент на ваксинираните
Германия	82 млн.	Pfizer/BioNTech, AstraZeneca	4,95%
Франция	67 млн.	Sanofy	4,42%
Италия	61 млн.	не е посочена	4,94%
Испания	46 млн.	не е посочена	5,18%
Полша	38 млн.	не е посочена	5,67%
Япония	125 млн.	„Спутник-V“	2,67%
Индонезия	260 млн.	не е посочена	0,55%
Русия	150 млн.	„Спутник -V“	2,67%
Китай	1,4 млрд.	„Sinovac“ и „Sinofarm“	2,82%
Индия	1,3 млрд.	не е посочена	0,6%
САЩ	330 млн.	Pfizer/BioNTech и Moderna	15,98%
Сърбия	7 млн.	3 ваксини, вкл. руска и китайска	13,97%
Гърция	10 млн.	не е посочена	5,5%
България	7 млн.	Pfizer, Moderna, Oxford/AstraZeneca	1,08%
Иран	100 млн.	не е посочена	0,1%
Египет	100 млн.	не е посочена	0,1%

етивкакалпята на еврозоната. Но няма да обясня защо освободи министърна финансите Владислав Горанов, който осемта шеза архитектната постижение. Апропо, как востанаснеговия апартамент, даден му уж поднаем от кумаму? И той ли ще остане в графатанасъмнителни тенаематели, редом с Делян Добрев, дето живе е поднаем в апартаментна майкаси? Ами апартаментите от „Артекс“ на Цветан Цветанов, Цецка Цачева и сегашния ни консул във Валенсия Пламен Георгиев? Придобиването им било законно, макар и неморално, но така васа, „високи теморални стандарти“ на партията-държавка ГЕРБ и нейните съдружници и присъдружници. Виеможе да смятате, че България е най-бедната и най-корупираната страна в ЕС, ното вае вашесубективно усещане. Това го каза Владислав Горанов, преди да го изрита от министерския стол. Незаради 67-милиона, получени от Васил Божков, а зара-

ско-полицейския купон край Сандански, предаван директно в социалната мрежа от единот участвалите в очерпката полицаи. Вярват хората, че Борисов гиводикъмизхода от кризата и се веселят от душа, на гукна заповедитена министърна здравеопазването проф. Костадин Ангелов. Ето защо Борисов обяви: „На 1 март задължително отваря мересторантите!“ Задължително и безусловно, ако щеземята да се продадъни! Нищо че от 16 до 18 февруари броят на положителните тестове за корона вирус бешепрекъснато над 1000. По-точно 1068 на 16 февруари, 1349 на 17 февруари, 1246 на 18 февруари, 1086 на 19 февруари и 1463 на 20 февруари 2021 г. Броят на починалите бешесъответно 47, 32, 41, 42 и 35. Към 20 февруари общият брой на загубилите борбата с корона вируса достигна 9821 – над два пъти повече от тезина Китай за целия период на пандемията. Защо при това положение пре-

Според експерти, членове на Научния медицински съвет на Турция, страната сенуждае от 145 млн. дозизаксини, за да може да имунизира 70% от своето население и да формира стабилна имунитет. А тя няма ваксини дори за медиците от първата линия. „Вместо да си играем на руска рулетка, пише Йоздан Пендир, трябва успешно да станем клиентизаруската ваксина, „Спутник-V“ и ваксината на Оксфорд“.

Впрочем, нашите управляващи дължат отговор на въпроса, защо ако ваксините се разпределят от ЕК, според числеността на населението на отделните страни членки на ЕС, Румъния е получила 8 пъти повече дозизаксини, а населението ѝ е само 3 пъти по-голямо от нашето? И защо само за два дни тя поставя 80000 ваксини, когато у нас от началото на ваксинацията до 18 февруари бяха ваксинирани общо 85920 души? Защо процентът на вак-

В Москва сериозна дейност развива дружината на московските българи, „Братски труд“, както и списанието със същото име, основано от Константин Миладинов.

Любознателният читател ще се запознае с дейността на много родолюбиви българи като Райко Жинзифов, братята Константин и Димитър Миладинови и много други. Списанието вече е публикувало стиховете на Васил Попович, на Константин Миладинов, както и поемата на Райко Жинзифов, „Питане и отговор“. В последния брой е обнародвана и друга поема на Райко Жинзифов, „Гусларска песен“, която звучи като апотеоз на българския национален идеал: „На това място напълно уместно да бъде цитирана по нечастот поемата, още повече, четяна и красноречивият отговор на всички жалки фалшификатори на историята.

„Я сум млада бугарка,
Име ми ет Милкана.
Я сум чиста славянка
в Бугария родена
от бугарски род
и бугарски плод.
Майка ми ет бугарка,
Керка начист бугарин.
Имам кума бугарка,
Вуйко ми ет бугарин
От бугарски род
и бугарски плод.“

Излишението кому не е нужен е спорът какъв е по народност Райко Жинзифов.

На много страници в книгата на Боян Ангелов, е засегната историята на Русия в този период, както и на балканските държави. Изяснява се идеята за създаване на дружества, които осветяват предруското обществено положение на славянските народи. В тези кръгове са Сергей Аксаков, философът Алексей Хомяков, публицистът Юрий Самарин и други. Авторът ни запознава с борбата между традиционализма на руското православие и новите хуманистични тенденции.

Тъкмо в тези години, според автора на изследването, Марин Дринов, избира пътящата за разгръщане на своите интелектуални търсения в сферата на историческата наука. „Във факултета преподавателниот най-големият руски учен в тази областия е качествено историческата наука ставанаговалюбов и упование.

Като редовен студент в Императорския университет, Марин Дринов съчетава обучението си и като частен учител в княжеското семейство Голицини. Като учител в семейството той получава покана да придружи благородническата фамилия през 1866 г. на пътешествие в Западна Европа. Марин Дринов не изпуска въз-

ЗАМАРИНДРИНОВ ИНЕГОВОТО ВРЕМЕ

можността да се запознае и с културата на Запада. Повече от година живее в Женева и там посещава редовно публичните частни библиотеки, пише и първите си публични стични материали, които публикува в Цариградския вестник „Време“. В тях той посочва ясно и открито пагубната роля на фанариотството за българската народност.

Особено плодотворен е периодът на Марин Дринов в Прага, където се премества семейството Голицини от септември 1867 до октомври 1869 г. В Прага той съвършенстваше чешкия език и изучава историята на Чехия. В същото време пише и последните страници от историческата студия. Тя излиза през април 1869 г. във Виена със заглавие „Поглед върху произходнието на българския народ и началото на българската история“. Марин Дринов, приема за свой дълг да разкрие забравеното в тайнствености и заблуди минало на България.

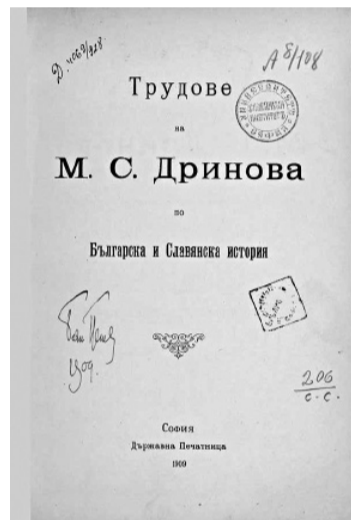
Боян Ангелов конкретно, задълбочено и емоционално, разглежда този научен труд на Марин Дринов, който има голямо значение за българската историография. В книгата се проследяват възгледите на Раковски, над-р Иван Селимински, на Любен Каравелов... Припомнят се важни събития от историята на Византия и Константинопол, защото българският учен Марин Дринов прави обстоен преглед на събитията, предхождащи образуването на българската държава.

Голям интересът на учения към историята и развитието на българската църква. Той пише и публикува „Исторически преглед на българската църква от самото начало до днес“, в който разкрива културния и държавно-творческият характер на факта за ранната поява на самостоятелната българска църква и нейната мисия в живота на православията. Богата историография, която Марин Дринов използва му позволява да посочи забравените и имената на духовниците, които са били начело на Охридската патриаршия.

Повиکتна Марин Дринов, макар и предивеки половина, е актуален и днес. Той призовава умствеността и сентименталността на българския читател да се насочи към истината и справедливостта на най-важните български интереси: позоваването на езика, на вярата, на народното образование и нравствеността. Ученият разглежда подробно тези

отговорности в своето великолепно „Писмо до българската интелегенция“. Не остават в страни от неговото внимание и проблемите на българските читалища, които той разглежда в друго „Писмо до българските читалища“, в което конкретизира идеала за народностния обществен възход. Боян Ангелов се пира подробно на това писмо и разглежда историята на българските читалища, както и създаването на Цариградското читалище.

През октомври 1869 г. Голицини заминават за Италия, придружени от Марин Дринов. В същата година, без да може да присъства, Марин

Дринов е избран за председател на Българското книжовно дружество. То е основано в Браила. Това е сегашната Българска академия на науките. В Италия Дринов усилено работи за архивите и открива много документи, свързани с българската история.

Завръщайки се в Москва през есента на 1870 г., където получава магистърска степен за научния си труд „Заселение на Балканския полуостров на славяните“. В него той проследява появата на славяните на Балканския полуостров. Прави критични анализи на други автори относно произхода на българската народност.

Боян Ангелов отбелязва и друг важен проблем, с който се занимава Марин Дринов – причините за възникването на Българското Възраждане. През 1871 г. в кн. 4 на „Периодическо списание“ той публикува студията „Отец Паисий, неговото време, неговата история и учението му“. Студията е написана с много патос и има голям емоционален отзвук. Стази и други своии публикации Марин Дринов има голяма заслуга за утвърждаването на „Периодическо списание“ като орган на Българското книжовно дружество, с неговия научен стил и налагана тематика.

През тези години Марин Дринов публикува множество студии и изследвания свързани с началото на Самуиловата държава, за отношението между Българската и Сръбската църква, както и за това дали ние, българите, сме хуни. Един от най-важните му трудове, законито получава докторска степен е „Южните славяни и Византия през X век“.

В книгата си Боян Ангелов дели голямо внимание на обществената дейност на Марин Дринов, на неговата грижа за българския фолклор и особено за развитието на българския език, за създаването на нов български писменост и книжовност. Потози повод той публикува пак в „Периодическо списание“ статията „Заново българското азбуке“. В нея отбелязва, че „Една от най-главните грижи на Българското книжовно дружество е изучаването на българския език, най-първата национална опора“. Това негово мнение е не изгубило своето значение и днес, когато българския език се използва много чуждици, законито имат български думи.

След Руско-турската освободителна война Марин Дринов, вече професор в Харковския университет, се завръща в България. На 23 декември 1877 г. е назначен за вице губернатор на Софийска област. По негово предложение София става столица на освободена България. Княз Дондуков го каани да стане член на Съвета за управление като поеме отговорността за просвещението и духовните дела. И Марин Дринов поема тази двенаправления като отделя голямо внимание за съхраняването на българските православни храмове и манастири, за развитието на образователното дело и читалищата. Негова е идеята за създаване на Народната библиотека. Неоспорим е приносът му за създаването на Търновската конституция.

След завръщането си в Русия Марин Дринов изнася много лекции и публикува редица трудове, свързани с историята на България и славяните.

В заключение трябва да се каже, че тази книга не може да бъде написана именуто от Боян Ангелов. Още от детейтой свързани са с неговите идеи и творчество. Марин Дринов, като творец и общественик ясно разбира, че днешна България има нужда от точно такъв тип действенородолюбие. Тази книга е написана с голямо уважение към делото на Марин Дринов, към неговите заслуги в развитието на историческата наука, на българското образование и

култура. Само ерудит поет, спознания във философията и историята и литература като Боян Ангелов, може да оцени размах и родолюбие на Марин Дринов. И той умело, и смело авна сяв книгата си философски размисли част от историята на другите страни и народи, свързва ги с основната тема – живота и дейността на Марин Дринов, съпоставя ги така открито за неговия един голям ученик родолюбив общественик като него.

Книгата е написана с богат език, с пламенно родолюбиво чувство. Много поетични образи и картини, лирични моменти, както и високия емоционален градус, издават четяния поет. Тази книга предава особено достойнството на талант на единот най-даровити поети на нашето време. И тя трябва да бъде прочетена! – не само като неговата най-значима изява, но и за да бъде възкресено и обновено съзнанието ни образът на единот най-заслужилите зароди Отечество българи – Марин Дринов.

БЪЛГАРИЯ НА ДВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР

Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:

Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ

акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ

Виолета СТАНИСЛАВОВА

(отговорен редактор)

д-р инж. Марин БЕЛОЕВ

Проф. д-рн. Нако СТЕФАНОВ

акад. Николай ХАЙТОВ

ст. н. с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ

Проф. д-р. н. Тодор МИШЕВ

Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1000 София

ул. Пиротска №3

тел.: 02 985 23 07

тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА

„Втора Зора“ ЕООД

Печат „Нюзпринт“

София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:

УниКредит Булбанк

IBANBG43UNCR70001519963494

BIC

UNCRBGSF

Приемат се оригинали по

стандарт 30 реда,

56 машинописни знака.

Ръкописи не се рецензират

и не се връщат.

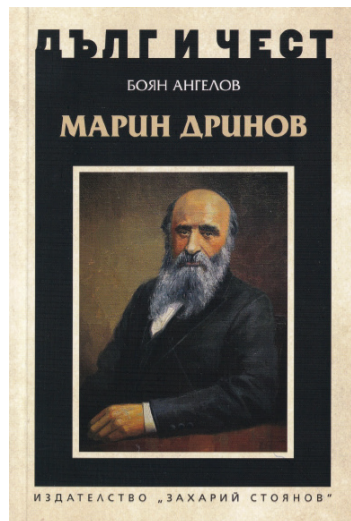
Броят е приключен редакционно

на 19.02. в 14 часа.

Хонорари се изплащат в сряда

и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

Авторът Боян Ангелов и неговата книга за Марин Дринов.

ЗА МАРИН ДРИНОВ И НЕГОВОТО ВРЕМЕ

Николай ШОПОВ

Ккто казва Боян Ангелов в предговора на книгата си „Марин Дринов“, „трудно е да се пишеш за велики личности.“ Наистина е трудно, защото при великите личности винаги има противоречия. Мненията за тях също са противоречиви. Много често зависят от субективното отношение на изследвателя.

Боян Ангелов е обективен изследовател на живота и делото на Марин Дринов. Като казвам обективен то ва не означава сух и скучен. Езикът е богат, на места е емоционален. Но и не може да бъде друго, защото книгата е написана с преклонение и признателност към личността на Марин Дринов. Тази книга трябва да бъде прочетена, защото ни разкрива облик на един вдъхновен ученик и родолюбец.

Марин Дринов е достоен последовател на възрожденците. Неговата пламенна любов към Родина се проявява още по времето, когато е ученик, когато става помощник на панагюрца Велко Королеев „Месецословици Календар вечни“.

Боян Ангелов търпеливо и упорито е издирило и ползвал много материали, свързани с живота и делото на Марин Дринов. Извършената изследователска работа и уменията му да пише ясно и организирано, му дава възможност да изгради образ на голямия

учен, чийто интереси и приноси са в много области на историята, православието, обогатяването и утвърждаването на новобългарския книжовен език. В книгата си Боян Ангелов пресъздава обаче не само образ на учения, но и на последователния общественик и патриот.

Марин Дринов е роден на 20 октомври 1838 г. в борческо Панагюрище. Неможе да бъде мизена данни, че той е патриот и родолюбец, защото семейството, в което израства, го възпитава в любов и преклонение към Родината.

Освещаването на делото на Марин Дринов в книгата си за него Боян Ангелов много добре осветлява общественикото отношение през първата половина на 19 век. „Слабият полък на реформите огласени, Гюлханския Хатишериф“ през 1839 г. Разказвани за надеждите, които те са будили и как всичко това се отразило на живота на хората. Описвани Панагюрище, неговите околности и историята му, съобщавани многолюбознателни факти от историята на града, който през годините е носил различни имена. Запознава

Марин Дринов

Двамата му братя са участници в Априлското въстание. Найден Дринов е основател и член на местния аен революционен комитет и е сред основателите на читалище „Виделина“ в Панагюрище.

нисвидните български родени този революционен град.

Основно учебно помагало в тези години е „Рибния буквар“ над р-р Петър Берон. И Боян Ангелов съобщава, че в Панагюрище от учебника до с-

СТОДВАДЕСЕТ ДУШИ

Пенчо П. СЛАВЕЙКОВ

Сто двадесет души те бяха на бой.
И паднаха всички при първия бой!
Со залп ги посрещна народния бряг
в засада отрано приготвеният враг.
Умряха те всички за родния край...
Къде им е гроба, днес никой не знай -
днес никой не знай!

И тъмна мъгла се мъгли зарад тях,
аз чувах я още дете като бях,
че тука извел ги млад дивен юнак.
Над робска земя се свободен байрак
развял. И зачул се високо гласа
на младия войвода, далеч в небеса -
далеч в небеса!

“Свобода в гори и поля прогърмя!
И в бащина свидна и свята земя
въстанал е вече гнетеният народ!
Възкръсна занови свободен живот!
Ний идеме помощ на теб да дадем!
Ний дойдохме тука за теб да умрем -
за теб да умрем!”

На техния възклик бе залпа ответ.
Изпълниха своя свещени завет
и воля и клетва изпълниха те.
То време се мина и ново дойде -
свободата греє над родния край...
Но гробаюнашки днес никой не знай,
днес никой не знай!

тигат 160 екземпляра, като един от тях попада в ръцете на Марин Дринов. Така любознателното момче открива сияния прозорец към науката, а заедно с това и към родното знамение. От изследването на живота на учения и общественика научаваме и кои са учителите в Панагюрище в онези години. Животът и делото на Сава Радулов, на Йордан Ненов, на Атанасий Чолаков, душевността им, скромността им, тяхната обществена дейност, формират характера на Марин Дринов. Той е единотнай-любознателните ученици и неслучайно, заедно с приятеля му Нецо Бончев, са избрани от Йордан Ненов за по-дидаскалив мъжкото класно училище, в което учат близо 500 деца.

След като завършва училище в Панагюрище на 1 септември 1858 г. Марин Дринов заминава да учи като стипендиант в Киевската духовна семинария. Подкрепа и съдействие получава от руския вице консул в Пловдив - Найден Геров, а общината

в Панагюрище му определя годишна стипендия от 3000 гроша. Особено възбуждащо описание на Боян Ангелов при изпращането на Марин Дринов за Русия, когато е двали не цялото население се събира в края на града, за да изпроводи ученолюбивия младеж.

В Киевската духовна семинария младият Марин Дринов се записва в класа по философия. Подготвя се за изпитив Московския университет. Нараства интереса му към българската история и православието. Средновековните ръкописи, до които се докосва му разкриват връзките между България и Русия. И когато на 1 септември 1861 г. става студент в Историко-философския факултет на Московския университет Марин Дринов вече е подготвен да осмисли ролята на Москва като център като център на православието и защото руската интелигенция приела като своя съдба облекчаването на живота на славянските народи.

На стр. 11